

Tamen Plu

OFICIALA ORGANO DE ESPERANTO EN SUDAŬSTRALIO, DECEMBRO 2008, JARKOLEKTO 26

Redaktanto: Bob Felby – tel (08) 8242 1460 – 6 Dorset Street, Semaphore Park. S.A. 5019

esperantobob@iprimus.com.au

Legeblas ankaŭ surrete: www.gazetejo.org

Enirinte la drinkejon Hamish diris al Sandy la alkoholelverŝisto: "Elverŝu al mi tre grandegan trinkaĵon, mi ĵus finis alian batalon kun mia edzineto."

"Ho, ĉu vere?" diris Sandy, "kaj kiel finiĝis tiu ĉi batalo?"

"Kiam la batalo estis finita" respondis Hamish, "ŝi venis al mi sur siaj manoj kaj genuoj".

"Ĉu?", diris Sandy, "nu tio estas io alia! Kaj kion ŝi diris?"

"Ŝi diris: "Eliru el sub la lito, vi malgranda kokideto."

Tre ĝojiga posttagmezo

Sabaton la 4an de oktobro ni sudaŭstraliaj esperantistoj havis la honoron kaj grandan ĝojon gastigi ges-rojn Ĵeni kaj Alan Bishop en Adelajdo.

Alan kaj Ĵeni estas tre, eĉ treege bonkoraj kaj amikemaj. Alan ludis per ukulelo kaj klavaro kelkajn novajn kantojn kaj ni ĉiuj kunkantis. Fakte li ludis ankaŭ kelkajn konatajn al ni kantojn. Ni ĉiuj tre ĝuis la posttagmezon. Post la kafopaŭzo, kiu konsistis ankaŭ el manĝado de kukoj kaj tiaj aĵoj, Ĵeni rakontis al ni pri aferoj de AEA. Post tio parolis Alan pri sia vivo kaj la muziko, kiu rolas tre grave en ĝi. Ni ĉiuj ĝuis tion. La posttagmezo estis ne nur informa, sed ankaŭ amuza. Fakte mi venis al la konkludo, ke estus bone, eĉ bonege, se pli da samideanoj vizitus tiujn en aliaj ŝtatoj, ĉar tre gravas, ke ni ĉiuj ekkonu unu la aliajn multe pli bone !

Skota pastro veturigas sian aŭtomobilon al Novjorko, sed en Konektikuto lin haltigas policisto, ĉar li veturigas multe tro rapide, eĉ rapidege. La policisto flaras alkoholon de sur la

vizaĝo de la pastro, kaj samtempe vidas malplenan vinbotelon sur la planko de la aŭtomobilo.

Diras la policisto: "Sinjoro, ĉu vi estas drinkinta?"

Respondas la pastro: "Jes, sed nur akvon."

La policisto: "Do, kial mi povas flari vinon?"

Rigardas la pastro la botelon kaj diras: "Bona Dio! Li refoje faris tion!"

La ĉiujara kantovespero ĉe Indrani

La ĉiujara kantovespero ĉe Indrani okazis sabaton la 18an de oktobro en la nova kaj belega hejmo de Indrani.

Venis samideanoj el multaj malsamaj lokoj de Sudaŭstralio. Iuj vojaĝis eĉ pli ol 100 kilometrojn por ĉeesti.

Ni kantis 20 diversajn kantojn el multaj malsamaj regionoj de la mondo. Post la unuaj 10 ni haltis iomete por gustumi manĝaĵon kaj trinkaĵon. La humoro de ni ĉiuj estis ja bonega, kaj kun multe da kuraĝo ni ree eniris la kantoĉambron por daŭrigi.

La kantoj estis bonegaj kaj interesaj kaj ni ĉiuj tre ĝuis ilin. Indrani tre bone scias elekti la plej bonajn el kantoj. Ni ĉiuj estas tre dankaj al ŝi pro tio. Bedaŭrinde ni devas atendi ankoraŭ 12 monatojn ĝis la venonta kantovespero, se ni ne sukcesos persvadi ŝin okazigi ĝin du fojojn en la jaro.

"Ĉu vi scias, kio estas orfiŝo?"

"Ne, kio estas orfiŝo?"

"Haringo, kiu heredis multe da mono!"

Edukado

Se vi vere deziras lerni kiel senerare – kaj senpene – uzadi nian belegan lingvon, tiam trastudu, pli ol nur unu fojon, "Lingvaj Resondoj", la elstaran verkon de nia eminenta Marcelo Leereveld. Lian verkon mendu ĉe 12 Heather Grove, Belgrave South, Viktorio 3160, kontraŭ nur \$ 23,00!

Andy ŝanceliĝis hejmen tre malfrue post longega vespero kun sia kundrinkemulo Sandy. Li deprenis siajn ŝuojn por ne vekigi sian edzinon, Morag.

Surpiedpinte li kiom eble plej senbrue alproksimigis sin al la ŝtuparo, kiu kondukas al la dormoĉambro. Sed bedaŭrinde li mistrafis la plej malsupran ŝtupon.

Li per la manoj kaptis la ŝtuparbalustradon, sed akcidente svingiĝis lia korpo, kaj li falis peze sur sian postaĵon, kio kaŭzis, ke viskiobotelo en ambaŭ liaj postaĵpoŝoj rompiĝis tiel dolorigante eĉ pli tiun lian korpoparton.

Li sukcesis ne kriegi, stariĝis, malsupren tiris sian pantalonon, rigardis en la koridorspegulon kaj vidis, ke lia postaĵo estas terure tranĉita kaj sangas. Li post iom da peno trovis plenan skatolon da plastro kaj ekfiksas pecon da plastro ĉien, kie li vidis sangon. Tiam li kaŝis la preskaŭ malplenan plastroskatolon kaj kun multe da malfacileco iris al sia lito kaj enlitiĝis.

En la mateno li vekigis kun teruraj doloroj en siaj postaĵo kaj kapo, kaj trovis ke Morag estas lin rigardanta de trans la dormoĉambro.

Diris ŝi: "Vi refoje estis ebriega pasintan nokton, ĉu ne?"

Diris Andy, "Vi kial diras tion?"

"Nu", diris Morag, "Eble ĉar la pordo estis malfermita, eble ĉar estas tiom da rompita vitro sur la ŝtuparo, eble ĉar estas tiom da sango preskaŭ ĉie en la domo, eble ĉar viaj okuloj estas sangostriitaj, sed plej verŝajne ĉar tiom da plastroj estas gluitaj al la koridorspegulo."

Mummy, why can't we all speak the same language"

La bona libro "Mummy, why can't we all speak the same language?" aĉeteblas de Nicole Else, 1/359 Pacific Highway, Asquith NSW 2077, aŭ perrete Nicole@cryogenic.net kontraŭ \$ 6,95 plus afranko \$ 1,95. Ĝi estas angle verkita kaj celas ĉefe infanojn proksimume 10-jarajn.

"La pasintan fojon, kiam estis cirko en la urbo, la primadono forkuris kun mi."

"Ĉu kun vi? Kia cirko estis tio?"

"Pulocirko!"

Gravaj Esperanto-eventoj:

Dimanĉon la 14an de decembro ni kunvenos ĉe Indrani por festi la 149an naskiĝtagon de Zamenhof en la nova, belega hejmo de Indrani, 71 Hindmarsh Circuit, Mawson Lakes, S.A. 5095. Telefono 8285 3128.

De la 11a ĝis la 25a de januaro 2009 la Somerkursaro de Aŭstralia Esperanto-Asocio okazos en "International House", 96 City Road, Chippendale, NSW 2008, en la belega urbego Sidnejo.

En februaro ni vizitos la rozĝardenon en Garrick Hill.

En marto ni prenos parton en la kajtofestivalo kaj boatekskurso en Adelajdhaveno.

En aprilo ni teatrumos ĉe Pat.

En majo ni vizitos la mangloarbaron en Sankta Kilda.

La 94a Universala Esperanto-Kongreso okazos de la 25a de julio ĝis la 1a de aŭgusto 2009 en la belega urbo Bjalistoko, Polujo.

En 2010 la Universala Esperanto-Kongreso okazos refoje en la belega urbo Havano, Kubao.

"Mia edzino kaj mi ofte kverelas, kaj ŝi fariĝas tre historia."

"Ĉu vi ne volas diri 'histeria?'"

"Ne, 'historia', ŝi parolas nur pri aferoj longe forgesitaj de mi!"

La malsanulo neniam antaŭe memmortigis sin.

El kuracista raporto sendita de Peter Weide

Kaj el la sama raporto:

"La patrino restas hejme, sed iam frekventis infanĝardenon".

Malgraŭ la esperantistoj...

Karaj gesamideanoj! Finfine venis decembro, la lasta monato de la jaro, sed mi ne bezonas tion diri, tion vi mem bone scias. Ĝi samtempe estas la monato, en kiu naskiĝis la plej elstara el ĉiuj esperantistoj, kaj ankaŭ la unua, nome

Lazaro Ludoviko Zamenhof, kies 149an naskiĝtagon ĉiuj esperantistoj baldaŭ festos diversmaniere en la tuta mondo. Li estis tiu granda homarano, kies ekzemplon ni ĉiuj sekvu. Ni ne forgesu tion, kaj ni ne forgesu, ke estante esperantistoj, ankaŭ ni klopodu por atingi similan pozicion.

Post januaro, sed bezonas rakonti januaro okazos de Aŭstralia kun espereble partoprenantoj,

decembro sekvos ankaŭ tion mi ne al vi, aŭ ĉu? En la 24a Somerkursaro Esperanto-Asocio inter 80 kaj 100 aŭ eĉ pli. Ni esperu,

ke la plej multaj el ili venos por lerni pli da Esperanto!

Espereble okazos tiu 24a Somerkursaro en etoso amika kaj helpema. Sed ne nur tio gravas. Gravas ke oni instigos la lernantojn uzadi nian lingvon. La anglan oni povas aŭdi hejme en la televido, kaj ofte multe pli bonan anglan ol tiu angla, kiun oni aŭdas i.a. sur la strato. Sed kompreneble ne ĉiam, ankaŭ en la televido oni aŭdadas malbonan anglan.

Sed, kaj tio estas tre grava, eĉ gravega, regu harmonio kaj amikeco inter ni. Tio estu la unua el niaj bondeziroj por la aŭstralia esperantistaro en 2009. Zamenhof kreis la lingvon por ke ni ĉiuj vivu pace kaj harmonie. Ni estu ne nur harmoniemaj kaj pacemaj, sed ankaŭ pardonemaj. Ŝajnas ke ni jam forgesis tion. Ni pardonu unu al la aliaj. Mi mem nun oficiale pardonas al tiuj, kiuj ofendis min, kvankam mi ne sentas min ofendita, ĉar mi ne estas ofendiĝemulo. Se ni opinias, ke iu ofendis nin, ni etendu al li la manon kaj pardonu lin. Se iuj demisiis el AEA, ni ĝentile invitu ilin realiĝi al AEA. Ni kuraĝigu ĉiujn kiel membrojn, ne gravas el kiuj landoj ili devenas, la tuta mondo estas nia patrujo. Ĉiuj bonvenu en AEA. Ni ne rifuzu al iu ajn membriĝon! Esperanto triumfu ne nur en nia granda lando, sed en la tuta mondo.

Unu el la celoj de AEA estas kreskigi la membronombron. Tial ni provu persvadi ĉiujn eksmembrojn remembriĝi. Kaj ni varme ilin bonvenigu! Ni

ne sentu malamon al iu ajn, ĉar tio kaŭzos al ni malbonan karmon, kaj vi ĉiuj scias kio estas karmo, ĉu ne? Se ne, mi certigas al vi, ke vi estontece lernos ankaŭ tion!

Estante nur homoj kaj tial ne tre perfektaj, ni emas de tempo al tempo fari erarojn. Ni estas eraremaj. Kelkaj el ni, ekzemple mi mem, en la pasinteco, sed nur por ke ni amike ridetu pri tiuj niaj eraroj, aperigis en nia gazetaro ŝercojn pri ni mem. Aliaj trovis tiujn ŝercojn ofendaj, kaj koleris. Mi scias ke la estraro de AEA nuntempe forte pripensas pligrandigon de sia membraro. Mi deziras al ĝi ĉion bonan kaj antaŭvidas venontjare revidi inter ĝiaj membroj ankaŭ tiujn, kiuj jam eksmembriĝis. Mi estas certa ke AEA prosperos kun tiuj siaj iamaj membroj.

Nu, nun estas tempo forgesi la malamon kaj malestimon de la pasintaj jaroj kaj etendi la manojn unu al la aliaj dezirante Prosperan Novan Jaron kaj amikecon dum 2009, ĉar, kiel diris al mi unu el miaj amikoj, "se Esperanto iam venkos, ĝi venkos ne pro la esperantistoj, sed malgraŭ la esperantistoj".

Dum la okupacio de Danujo montris kopenhaga kinejo germanan propagandofilmon. Dum momento la ekranon plenigis la lipharbeligita vizaĝo de Hitler. Subite tra la mallumo de la kinejo aŭdiĝis voĉo diranta: "Kiu estis tiu?"

Tuj unu el la ĉeestantaj nazioj sin starigis kaj kolere kriis al la publiko: "Kiu estis tiu?"

Respondis la sama voĉo: "Nu, ĉu ankaŭ vi ne konas lin?"

Forpasis Bernard Golden

La fame konata esperantisto kaj dumviva membro de UEA, Bernard Golden, 19an de oktobro. Li Eva Golden kaj la du kaj David Alko. Ambaŭ Esperanton.

forpasis dimanĉon la postlasis la vidvinon filojn Daniel Lariko filoj parolas

Bernard naskiĝis la 23an de novembro 1925 en Newark, Novĵerzejo, Usono. Li estis arkeologo kaj

verkinto de pli ol 1.800 artikoloj, recenzoj, beletraĵoj kaj tradukoj en Esperanto. Lia verkaro estas tiom abunda, precipe, sed ne nur, en la esperantologia kampo, ke iutempe oni uzis la neologismon (nova vorto) 'goldeni' en la signifo "abunde verki por ĉiaj periodaĵoj".

El liaj beletraj verkoj elstaras la rakontaroj *Hieraŭ – hodiaŭ – morgaŭ* (1982) kaj *Bestoj kaj homoj* (1987), la romanetoj *Infero en aŭtuno* (1993) kaj *Ŝamanoj en la kosmo* (1994), kaj la teatra volumo *Antaŭ la kulisoj* (1994).

Li lernis Esperanton en 1946, edziĝis al hungarino kaj ekloĝis en Hungarujo en 1971. Li estis multjara korespondanto de la internacia magazino *Monato* kaj ano de la Akademio de Esperanto.

En 1998, koincide kun la alveno de la reta epoko, Bernard Golden publike deklaris verkoĉeson, sed li ne kabeis. Ankoraŭ ne ekzistas kompleta biografio de lia vasta verkaro.

El Libera Folio

"La malsanulino havas dolorojn en la brusto, se ŝi kuŝas sur la maldekstra flanko pli ol unu jaron".

El kuracista raporto sendita de Peter Weide

Avo Frosto

Kristnasko 2008 alvenas kaj plurcentmiloj da infanoj en la tuta mondo skribos al Avo Frosto. Jam delonge Avo Frosto franca, la angla kaj en dudeko da aliaj lingvoj, sed ekde 2002, la norda saĝulo lernis ankaŭ Esperanton.

Ni invitas ĉiujn esperantistojn, junaj kaj maljunaj, malkovri tiun tradicion, skribante al Avo Frosto.

Simple sendu manskribitan leteron al la jena adreso:

AVO FROSTO

NORDA POLUSO

KANADO, CANADA

HOH OHO

Avo Frosto preferas manskribitajn leterojn, eĉ se skribitaj de etaj manoj, kiuj lernas skribi.

Ne forgesu ”klare skribi viajn nomon kaj adreson” por certigi ricevon de respondo. Krome, indiku klare ke la letero estas en Esperanto, ĉar la helpantaj koboldoj ne ĉiam rekonas la lingvon, en kiu vi skribis.

P.S. La poŝta kodo estas vera kaj grava parto de la adreso. Ĝi estas rezervita al Avo Frostoj.

Pretas respondi demandojn: Normando Fleury, koboldo por la Kanada Poŝta Servo. Esperanto-Societo Kebekia, 6358-A, rue de Bordeau, Montrealo, Kebekio, Kanado, H2G 2R8.

*La duan tagon lia genuo
fartis pli bone, kaj la trian
tagon ĝi estis malaperinta.*

El kuracista raporto. Sendis Peter Weide

La poŝtkartoj

Multaj el vi jam aŭdis la ĝojigan fakton, ĉu ne? ke eblas en Sudaŭstralio, fakte en Adelajdo, aĉeti tre belgajn, ho, pardonu, mi forgesis unu “e”, belegajn poŝtkartojn montrantajn la vizaĝojn de la plej konataj aŭstraliaj verkintoj kaj verkantoj.

Tiuj kartoj taŭgas eĉ tre bone kiel kristnaskodonacaĵoj al ĉiuj viaj geamikoj. Kaj ili uzeblas ankaŭ kiel kristnaskaj kartoj, precipe se vi mem surpentros kristnaskulan ĉapon al la kapo de Trevor, aŭ al iu el la aliaj geniuloj, kompreneble!

La kartoj aĉeteblas ĉe Audrey Felby, audrey100@iprimus.com.au

*Ŝia haŭto estas humida kaj seka, kaj
ŝi povas senti nenion de la piedfingroj
malsupren.*

El kuracista raporto, sendis ĝin Peter Weide

